MEMORIU PRIVIND ACTIVITATEA ŞTIINŢIFICĂ ŞI OPERA

PROF. UNIV. DR. GHEORGHE VLĂDESCU-RĂCOASA

Pe 22 octombrie 1895, stil vechi, s-a născut Gheorghe Vlădescu-Răcoasa, în satul Răcoasa, judeţul Putna, fiind fiul lui Constantin Vlădescu, notarul comunei şi al Mariei Vlădescu, născută Lefter, învăţătoare emerită şi director al şcolii din localitate.

În perioada 1902 - 1906 – a urmat cursurile şcolii din Răcoasa şi ale Şcolii primare numărul 1 din Focşani, pentru ca între anii 1906 - 1914 să fie elev al liceului „*Nicolae Roşca - Codreanu*" din Bârlad. După absolvirea studiilor liceale, în 1914, a frecventat cursurile Facultăţii de Drept din Iaşi pe care le-a întrerupt în 1916 când a fost mobilizat. În primii ani ai studiilor universitare, 1914 – 1915, a colaborat la publicaţia săptămânală „*Cuvântul studenţimii*" unde semnau şi Tache Papahagi, Gheorghe Bulgaru, Nicolae Iorga, Alexandru D. Xenopol, Zaharia Bârsan, Ion Simionescu.

După începerea Primului Război Mondial, între 1916 - 1918 a fost încorporat în calitate de locotenent la Regimentul 50 infanterie. În 1917 a căzut prizonier, fiind eliberat din lagărul de la Breesen spre sfârşitul anului 1918.

A fost admis, după terminarea războiului, printre primii la Facultatea de Litere şi Filosofie a Universităţii din Bucureşti.

Cercetători consacraţi precum Zoltan Rostaş apreciază că este dificil de surprins activitatea primului asistent a lui Dimitrie Gusti la Catedra de Sociologie a Universităţii din Bucureşti căruia i-au succedat Anton Galopenţia, Traian Herseni, Henri H. Stahl, Mircea Vulcănescu.

Dispunând de o mare capacitate de diseminare a ideilor noi, Dimitrie Gusti a apreciat şi a cultivat calitatea de gazetar cultural a lui Gheorghe Vlădescu - Răcoasa. Atras de presă din timpul anilor de liceu de la Bârlad, după „*Războiul cel Mare*", paralel cu activitatea desfăşurată la Universitate, a practicat gazetăria cu pasiunea unui tânăr intelectual interesat de orice noutate din viaţa culturală şi ştiinţifică.

În calitate de asistent al profesorului Dimitrie Gusti:

- a participat la organizarea Institutului Social Român, a Seminarului de Sociologie;

- a oferit ziarelor şi revistelor vremii, relatări despre activităţile din cadrul Şcolii Monografice de la Bucureşti;
- ca sociolog autentic şi inventiv a exercitat un rol important în demararea cercetărilor de monografie sociologică la ţară, mărturisind în acest sens într-un interviu dat profesorului Rostaş în 1985 şi publicat mai apoi: *„eu i-am sugerat profesorului Gusti o cercetare de teren sociologică, cu orientare justă, de a observa faptele, de a studia consecinţele lor, legăturile care există în foarte multe sate - asta ar fi extraordinar de interesant. ... Gusti a făcut ochii mari şi a zis: <<Da! Ia acupă-te tu, fă la seminar!>> Şi am făcut la seminar, doi ani de zile, dragă, am pregătit terenul, cum se face a cercetare la sate, cum trebuie făcut.*[1]

Prima monografie sociologică a fost la Goicea Mare, în 1925; cert este că, primele relatări despre monografia sociologică i le datorăm. Tot ce a fost scris pe agenda preocupărilor gustiene a ajuns cunoscut publicului prin intermediul său.

Sociabil, determinat în a îndruma tineretul, a întemeiat *„Gruparea Universitară pentru Societatea Naţiunilor"*, asociaţie ce facilita participarea unor studenţi români la cursurile de vară pentru Societatea Naţiunilor din Elveţia.

Mulţi monografişti au avut şansa unei călătorii de documentare. ... activitate importantă, Henri H. Stahl, participant la campaniile monografice din 1926 a amintit de faima acestui grup organizat de Vlădescu-Răcoasa.[2] *„Când a organizat Gruparea Universitară pentru Societatea Naţiunilor a organizat-o antilegionar ... şi a organizat-o foarte bine. A strâns în jurul lui o serie întreagă de tineri, dintre care foarte mulţi au rămas ca să facă după aceea sociologie."* A exercitat un rol decisiv în efectuarea primei monografii sociologice de la Goicea Mare în 1925; primele relatări în presa bucureşteană despre monografia sociologică i le datorăm.

Tânărul asistent Gheorghe Vlădescu - Răcoasa, în calitate de secretar al ziarului *„Neamul Românesc"* condus de Nicolae Iorga s-a deplasat spre deschiderea către modernitatea Europeană ce-l caracteriza pe Dimitrie Gusti. A reprezentat România în Biroul Internaţional al Muncii de la Geneva, valorizând oportunitatea oferită de călătoriile sale în vederea promovării cercetărilor sociologice din România pe plan european. Manifestând determinare în a organiza şi îndruma tineretul, Gheorghe Vlădescu – Răcoasa a întemeiat Gruparea Universitară pentru Societatea Naţiunilor care, pe lângă diseminarea spiritului european modern, facilita participarea unor studenţi români la cursurile de vară

[1] Rostaş Zoltan, *Sala luminoasă*, Editura Paideia, Bucureşti, 2003, pp. 361 - 379
[2] Stahl Henri H., *Monografia ca utopie*, Editura Paideia, Bucureşti, 2000, p.

pentru Societatea Națiunilor.

Președintele Biroului Internațional al Muncii fiind sociologul Albert Thomas, adept al lui Frederic Le Play, Gheorghe Vlădescu - Răcoasa reușește să intensifice relațiile cu Institutul Internațional de Sociologie și să participe la reluarea congreselor internaționale de sociologie; deși se distanțează de viața campaniilor monografice ample, rămâne un membru util și important al școlii sociologice gustiene.

În timpul crizei economice şi-n calitate de funcţionar al Biroului Internaţional al Muncii, a devenit implicat puternic în problematica muncitorească. Şi-a extins activitatea publicistică pe plan internaţional. Călătoriile de documentare ale unui sociolog obiectiv, cu sensibilitate socială crescândă, s-au reflectat în scrierile sale şi-n prelegerile ţinute la Universitatea din Bucureşti.

În anii "30 ai secolului XX au apărut unele dizidenţe în rândul membrilor şcolii; Gheorghe Vlădescu - Răcoasa a păstrat linia democratică şi umanistă europeană, în publicistica sa apărând deseori teme referitoare la muncitorime, fiind plauzibilă o deplasare a sa spre stânga. Opiniile unor foşti studenţi din anii "30 [3] ai secolului trecut, precum Gheorghe Serafim din echipa lui Henri H. Stahl sunt relevante: *„de la Vlădescu-Răcoasa ştiam mai mult despre marxism decât aflasem mai târziu"*; Coriolan Gheţie, adept a lui Traian Herseni considera: *„Era un tip foarte modest şi făcea un seminar despre marxism ... pregătit temeinic şi fără vreo pasiune de aderenţă. Aşa încât mi-a făcut plăcere seminarul lui."*[4]

A continuat activitatea de *„relaţionist"* internaţional alături de profesorul Dimitrie Gusti, contribuind la nominalizarea Bucureştiului pentru organizarea Congresului al XIV - lea de Sociologie ce n-a avut loc din cauza celui De-al II - lea Război Mondial.

În timpul celui De-al Doilea Război Mondial s-a radicalizat, în 1943 fiind arestat şi condamnat la închisoare, executând pedeapsa la Văcăreşti.

Preşedinte al Uniunii Patrioţilor înfiinţată în aprilie 1942, după 1944 a ajuns ministrul naţionalităţilor fiind ataşat ideii de democratizare a ţării.

În decembrie 1947, prin Decret regal, a fost numit ambasador al României la Moscova, post foarte important atunci!

În perioada ce a urmat preluării puterii de către Partidul Muncitoresc Român, Partidul Naţional Popular rezultat din transformarea Uniunii Patrioţilor s-a autodizolvat şi la scurtă vreme, a fost rechemat din postul de la Moscova. Experienţele sale existenţiale ilustrează teoria comunistă potrivit căreia în preluarea puterii intelectualul nu poate fi considerat decât *„tovarăş de drum"*. Numirea în calitate de director al Bibliotecii Centrale Universitare şi al Bibliotecii Academiei Române, a însemnat expedierea sa în *„cimitirul elefanţilor"*, într-un loc departe de deciziile de partid şi de stat ale regimului.

Anii "50 ai secolului XX, au marcat totala marginalizare pentru profesor, pentru sociologia românească, întruchipând militantul pus pe linie moartă în funcţii administrative anexe, ce rămâne acelaşi intelectual onest. Reabilitarea parţială a sociologiei în anii "60 ai secolului trecut a venit târziu

3 *Parcurs întrerupt*, Editura Paideia, Bucureşti, 2006, p. 410
4 *Ibidem*, p. 117

pentru Gheorghe Vlădescu – Răcoasa.

Fără aportul organizatoric discret al lui Gheorghe Vlădescu - Răcoasa nu poate fi imaginată demararea Institutului Social Român şi nici a campaniilor monografice; fără activitatea sa de presă, sociologia gustiană nu ar fi devenit cunoscută încă din anii "40 ai secolului XX.

Opera sa ştiinţifică pe tărâmul sociologiei, publicată în volum, este de până în 600 pagini. Director administrativ mulţi ani la rând al Institutului Social Român, i-a desăvârşit menirea prin persoana sa energică şi prin promovarea mediatică pe care a practicat-o în calitate de publicist talentat.

Corespondent pentru România al Biroului Internaţional al Muncii între 1929 – 1940, a participat la numeroase Conferinţe şi Congrese Internaţionale, mediind schimbul cultural de idei între cercetători şi instituţii de profil din România şi din străinătate.

A iniţiat organizaţia antifascistă Uniunea Patrioţilor care, în 1946, s-a transformat în Partidul Naţional Popular. Iniţial a fost ales vicepreşedinte, apoi, din 1947, a preluat funcţia de preşedinte al acestui partid, autodizolvat în 1949.

Concomitent, a deţinut funcţia de Ministru al Naţionalităţilor în al II - lea Guvern Sănătescu, în guvernele Nicolae Rădescu şi Petru Groza. Ulterior, în decembrie 1947m a fost numit ambasador la Moscova şi la Helsinki până pe 8 octombrie 1949 când a intervinit marginalizarea personalităţii sale politice. După începutul declinului carierei sale politice a urmat cel al carierei universitare.

Din decembrie 1952 până în septembrie 1956 a deţinut funcţia de director al Bibliotecii Centrale Universitare din Bucureşti, apoi pe cea de director ştiinţific al Bibliotecii Academiei Republicii Populare Române. Personalitatea sa a fost complet marginalizată prin scoaterea la pensie de la Biblioteca Academiei Republici Populare Române, în 1963, an în care-şi propunea să relanseze cercetarea sociologică după materialele gustiene, intenţionând ca nucleul echipei de cercetători să fie cel de la Academie.

A întruchipat o personalitate umană remarcabilă, îmi relata Beatrice Vlădescu, soţia lui Justinian Vlădescu-Răcoasa, singura membră a familiei rămasă în viaţă acum mai bine de un deceniu, în 2012.

ŢINÂND SEAMA DE NUMEROASELE SALE CONTRIBUŢII ÎN PLAN ŞTIINŢIFIC, PUBLICISTIC, DE IMPLICAREA ÎN IMPLEMENTAREA UNOR POLITICI PUBLICE ÎN ACORD CU PROVOCĂRILE TIMPULUI ALE SOCIETĂŢII ROMÂNEŞTI, DE RECUNOAŞTEREA MERITELOR DOMNIEI SALE PE PLAN NAŢIONAL ŞI INTERNAŢIONAL, PROPUNEM INIŢIEREA ŞI ADOPTAREA UNEI HOTĂRÂRI DE CONSILIU LOCAL AL COMUNEI RĂCOASA, JUDEŢUL VRANCEA, AVÂND DREPT

OBIECT ACORDAREA DENUMIRII *GHEORGHE VLĂDESCU-RĂCOASA* CĂMINULUI CULTURAL DIN LOCALITATE.

PERSONALITATE REMARCABILĂ A SOCIOLOGIEI ŞI PUBLICISTICII ROMÂNEŞTI

PROFESORUL UNIVERSITAR, PUBLICISTUL, RELAȚIONISTUL, GHEORGHE VLĂDESCU-RĂCOASA REPREZINTĂ UN MODEL DEMN DE URMAT PENTRU GENERAȚIILE ACTUALE ȘI VIITOARE DE ELEVI, STUDENȚI, PRECUM ȘI PENTRU CEI AFLAȚI LA VÂRSTA MATURITĂȚII, RESPECTIV SENECTUȚII.

(elaborat și tehnoredactat de profesor DR. DOGARU GICU - VALENTIN, RĂCOASA, VRANCEA, în perioada 01.09.2024 -19.10.2024)

ANEXĂ

(Activitate ştiinţifică, publicistică, instituţională, relaţională, volume şi articole ştiinţifice reprezentative)

- 1 aprilie 1919 - Primul număr al revistei de cercetări a Asociaţiei pentru Studiul şi Reforma Socială, intitulată *„Arhiva pentru ştiinţă şi reforma socială"*. A publicat alături de personalităţi precum: Grigore Antipa, Victor Babeş, Anton Galopenţia, Traian Herseni, Constantin Rădulescu-Motru, Tudor Vianu, Mihai Ralea, Vasile Băncilă, Emanuil Bocuţa, Albert Thomas, directorul Biroului Internaţional al Muncii.

- 5 septembrie 1920 - sfârşitul anului 1921 – începând cu numărul 1 (51) al publicaţiei săptămânale *„Curierul Artelor"* – apare menţiunea: secretar de redacţie: Gheorghe Vlădescu-Răcoasa, director, Juarez Movilă.

- 1 noiembrie 1920 - Dimitrie Gusti a fost transferat la Catedra de sociologie, etică, politică şi estetică a Facultăţii de Litere şi Filosofie a Universităţii Bucureşti. Organizează seminarul de sociologie având ca asistent pe Gheorghe Vlădescu-Răcoasa care ţine acest seminar până în anul 1929.

- 13 februarie 1921 - Asociaţia pentru Studiul şi Reforma Socială se transformă în Institutul Social Român la care colaborează peste 90 personalităţi din ţară şi din străinătate. Preşedinte Dimitrie Gusti (1921 – 1939 ... 1944 - 1948). Contribuie la dezvoltarea ştiinţelor sociale din România. Gheorghe Vlădescu-Răcoasa - director administrativ, reprezintă Institutul pe plan internaţional în relaţiile de colaborare pe care Institutul Social Român le dezvolta cu instituţii similare.

- 30 mai 1921 - se căsătoreşte cu Margareta Popescu, având drept descendenţi pe Justinian,

născut pe 2 iulie 1922 și pe Mioara, născută pe 22 iulie 1923.

- 8 iulie 1921 - Institutul Social Român s-a asociat la Societe d' Etudes Legislatives din Paris.

- 16 februarie - 14 octombrie 1921 - a exercitat funcția de redactor șef la „*Neamul Românesc*", director fiind istoricul Nicolae Iorga; începând cu 15 octombrie 1922, Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a îndeplinit funcția de secretar de redacție la „*Neamul Românesc*".

- 29 iulie 1923, - Institutul Social Român a obținut personalitate juridică prin Legea publicată în *Monitorul Oficial*, numărul 92/29 iulie 1923. Institutul Social Român a colaborat direct, colectiv și individual prin membrii săi la întărirea Asociației Române pentru Societatea Națiunilor.

- 1923 - Gheorghe Vlădescu-Răcoasa este licențiat în Litere și Filosofie la Universitatea din București.
- 4 octombrie 1923 - director al publicației „*Gazeta copiilor*", numerele 18 – 19.

- 1 noiembrie 1923 - Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a fost numit oficial asistent al profesorului Dimitrie Gusti la Seminarul de Etică, Estetică și Sociologie.

- 1924 - a înființat Gruparea Universitară Română pentru Societatea Națiunilor - fiind președinte până în 1928; ulterior a fost condusă de Tudor Vianu.

- 16 - 17 septembrie 1924 - I - a conferință a Asociației Bibliotecarilor din România organizată în aula Fundației Carol I, la inițiativa lui Ioan Bianu și Alexandru Tzigara – Samurcas. Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a publicat articolul „*Organizarea bibliotecilor*" în „*Societatea de mâine. Revistă săptămânală pentru probleme sociale și economice*".

- 18 ianuarie 1925 - Institutul Social Român a organizat o nouă serie de prelegeri publice având ca temă „*Viața socială a României după război*". Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a prezentat aceste conferințe în cotidianul „*Adevărul*" al cărui redactor era. Manifestările continuă și-n anii următori, cronicile fiind scrise și pentru cotidianul „*Dimineața*".

- 25 aprilie - 1 Mai 1925 - Dimitrie Gusti a inaugurat campaniile monografice, cercetat fiind satul Goicea Mare din județul Dolj. Au participat câțiva studenți, asistentul Gheorghe Vlădescu-Răcoasa, precum și Mircea Vulcănescu în calitate de absolvent.

- Iunie 1925 - a luat ființă Uniunea Studenților Independenți din care făceau parte Gheorghe Vlădescu-Răcoasa, Ștefan Voitec, Dimitrie Pippidi, Șerban Cioculescu. A fost desființată în decembrie 1925 de Consiliul de Război al Corpului II de Armată.

- 4 - 12 august 1925 - a participat alături de Mircea Vulcănescu, Richard Hillard ș. a. la cursurile de instruire ale Federației Universitare Internaționale pentru Societatea Națiunilor organizate la Geneva.

- Profesor de Sociologie la Școala Superioară de Cooperație din cadrul Academiei de Înalte Studii Industriale și Comerciale din București.

- Gheorghe Vlădescu-Răcoasa - menționat pe coperta revistei „*Societatea de mâine. Revistă socială pentru probleme sociale și economice*" drept colaborator de București în care publică numeroase articole din 1924.

- 13 iunie 1926 la Fundația Carol I, s-a desfășurat ședința inaugurală a Grupării Universitare Române pentru Societatea Națiunilor. Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a ținut un discurs în care a prezentat programul de activitate și realizările grupării al cărei președinte era.

- 12 - 26 iulie 1926 - a participat la campania monografică de la Rușețu, județul Brăila.

- 1926 - 1928 - a urmat studii doctorale la Universitatea din Geneva și la Institutul de Înalte Studii Internaționale din același oraș, la finele cărora a obținut titlul de „*doctor în științe sociale*".

- 1926 - a publicat lucrarea „*Institutul Social Român. 1919 - 1926*".

- 19 ianuarie 1927 - un nou ciclu de prelegeri organizat de Institutul Social Român, „*Orașul și satul.*" Institutul Social Român începe o nouă serie de conferințe, „*Politica culturii*".

- 20 noiembrie 1927 - Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a fost corespondent special la cea de a X - a Conferință Internațională de la Geneva.

- 1928 - În ultima sesiune a Consiliului de Administrație al Biroului Internațional al Muncii s-a decis înființarea la București a unui post de corespondent al instituției de organizare a muncii.

- 1928 - cartea lui Richard Hillard referitoare la Tratatul Kellog - Briand numită „*Pactul de la Paris (Brian-Kellog)*" a fost recenzată de Gheorghe Vlădescu-Răcoasa în „*Adevărul*".

- 1929 - Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a devenit corespondent al Biroului Internațional al Muncii în România, calitate pe care a deținut-o până în 1940. În această calitate, a participat în iunie 1929 la cea de a XII - a Conferință Internațională a Muncii de la Geneva.

- 10 – 26 octombrie 1929 - a participat la a XIII -a Conferință Internațională a Muncii.

- 11 noiembrie 1929 - în cadrul Adunării Generale a Institutului Social Român a publicat două comunicări: una pe probleme de politică socială, cealaltă abordând probleme curente ale Societății Națiunilor.

- A publicat articolul „*La Sociologie en Roumanie*" în „*Revue Internationale de Sociologie*".

- 10 - 28 iunie 1930 - a participat la cea de a XIV - a Conferință Internațională a Muncii de la Geneva.

- 1930 - În cadrul Congresului Internațional al Timpului Liber al Muncitorului, desfășurat la Liege, Belgia, Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a cunoscut pe politicianul și sociologul belgian Louis Pierard.

- 5 - 12 octombrie 1930 - la Atena s-a desfășurat I - a Conferință Balcanică, lucrările fiind

prezentate de Gheorghe Vlădescu-Răcoasa în revista *„Arhiva pentru știința și reforma socială"*.

- 14 iunie 1931 - a organizat Adunarea Generală a Institutului Social Român, *„prima adunare generală de la proclamarea lui Carol al II – lea* ca *președinte de onoare al Institutului"*. Gheorghe Vlădescu-Răcoasa s-a evidențiat prin comunicarea *„Criza, profitul și salariul"*, susținută în ciclul de conferințe având drept temă *„Problema crizelor economice și aspectul lor în România"*.

- 20 - 27 octombrie 1931 - a participat la a II - a Conferință Balcanică în calitate de reprezentant al Biroului Internațional al Muncii pentru România. A fost ales un Consiliu al Conferinței din care făceau parte și reprezentanții României Gheorghe Vlădescu-Răcoasa, Ștefan Cicio Pop și Vespasian V. Pella.

- 11 mai 1932 - într-o conferință susținută la radio București a omagiat pe Albert Thomas, fost director al Biroului Internațional al Muncii, ce va fi publicată în finalul volumului *„Activitatea Organizației Internaționale a Muncii în anii 1930, 1931, 1932"*, apărut în București, în 1933, sub egida Institutului Social Român.

- 22 - 29 octombrie 1932 - a III - a Conferință Balcanică, desfășurată la București; Gheorghe Vlădescu-Răcoasa, în calitate de participant la lucrările acesteia, a publicat raportul *„Le statut personnel des ressortissants des Etats balkaniques"*.

- 25 ianuarie și septembrie 1933 - a XVI - a și a XVII - a Conferință Internațională a Muncii.

- 16 - 22 octombrie 1933 - a participat la Geneva, alături de Henri H. Stahl la lucrările celui de-al XI - lea Congres Internațional de Sociologie, prezentând comunicarea *„Quelques considerations sur la prevision sociologique"*. A fost ales membru activ al Institutului Internațional de Sociologie, profesorul Dimitrie Gusti, în absență, fiind proclamat vicepreședinte al Institutului Internațional de Sociologie. Despre prezența românilor la Congres a scris în *„Arhiva pentru știința și reforma socială"* (nr. 1-2/1934) *„Comunicările noastre au impresionat ... datorită metodei riguros științifice pe care noi o întrebuințăm în*

investigațiile noastre, precum și prin materialul bogat de fapte pe care ținem să ne întemeiem în toate considerațiile noastre teoretice." [5] A tipărit volumul „*L' Institut Social Roumain. XV ans d' activite. 1918 - 1933*".

- 24 – 27 mai 1934 - Gheorghe Vlădescu - Răcoasa și Vespasian Pella au reprezentat Institutul Social Român la Conferința permanentă pentru studiul relațiilor internaționale, Paris, a cărei temă a fost „*Securitatea colectivă*".

- 1934 – 1937 - a colaborat la „*Revista muncii, sănătății, ocrotirii sociale*" ca titular al rubricii „*Politica socială internațională*".

- 15 - 17 iunie 1935 - la Bruxelles s-a desfășurat Congresul Internațional al Timpului Liber al Muncitorului; în cadrul acestuia a prezentat comunicarea „*L'education populaire en Roumanire*", publicată, mai apoi, în volumul-raport al Congresului.

- 25 - 30 august 1935 - a participat cu Dimitrie Gusti la al XII – lea Congres Internațional de Sociologie, desfășurat la Bruxelles, în cadrul căruia a prezentat lucrarea „*Les debuts d'industrialisation d'un villege roumain*".

- Redactor al revistei „*Munca: revistă de doctrină și documentare sindicală*"

- 4 iunie 1936, debutează a XX - a Conferință Internațională a Muncii la Geneva; Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a transmis către „*Adevărul*" informații și impresii sub genericul „*Scrisori din Geneva*".

- August 1936, - călătorii de studiu și informare în țările Balcanice, fiind prezentat elogios de presa din Atena și Ankara.

- A colaborat la volumul „*Omagiu profesorului Dimitrie Gusti - 25 de ani de învățământ universitar*". „*Arhiva pentru știința și reforma socială*" (1328 pp.).

[5] *Arhiva pentru știința și reforma socială*

- 1936 - 1947 - a exercitat funcția de vicepreședinte al Institutului Internațional de Sociologie din Paris.

- 14 aprilie 1937, - Adunarea Generală a Institutului Social Român; în darea de seamă au fost menționate contribuțiile lui Gheorghe Vlădescu-Răcoasa la Secțiile de politică socială și de politică externă; … „*România și securitatea colectivă*" și „*Șomajul Tineretului*".

- 5 - 6 iulie 1937, - în cadrul Conferinței Internaționale de Științe Sociale de la Paris, Gheorghe Vlădescu – Răcoasa a prezentat o comunicare asupra Evoluției sociologiei pe plan internațional, „*Quelques considerations concernant une esquisse de sociologie internationale*".

- Gheorghe Vlădescu - Răcoasa, împreună cu Dimitrie Gusti, Henri H. Stahl și Traian Herseni participă la al XIII – lea Congres Internațional de Sociologie de la Paris, organizat de Institutul Internațional de Sociologie. Se hotărăște prin vot unanim ca al XIV - lea Congres să se desfășoare la București, în perioada 29 august -14 septembrie 1939. Gheorghe Vlădescu - Răcoasa a fost desemnat vicepreședinte al viitorului Congres.

- 15 aprilie 1942 - Gheorghe Vlădescu-Răcoasa pune bazele Uniunii Patriotice, devenită ulterior „*Uniunea Patrioților*" din care fac parte și Petre Constantinescu - Iași, Dumitru Bagdasar etc..

- 1 martie 1943 - a fost arestat, apoi judecat și condamnat la 15 ani de muncă silnică conform sentinței nr. 1159 din 21 februarie 1944, pentru constituirea de asociație politică interzisă ce a pus în primejdie ordinea și siguranța statului.

- 1943 - Și-au încetat apariția „*Sociologia românească*" și „*Arhiva pentru știința și reforma socială*".

- 24 august 1944 - eliberat din închisoarea Văcărești, conform biletului de eliberare nr. 028557/24.08.1944.

- 13 septembrie 1944 - În România Liberă a apărut fotografia sa, în dreptul căreia scrie: *„Profesor Vlădescu-Răcoasa, cunoscutul luptător pentru eliberarea poporului român"*.

- 8 octombrie 1944 - Gheorghe Vlădescu - Răcoasa, reprezentant al Uniunii Patrioților participă la un miting alături de alte forțe ce vor forma Frontul Național Democratic; din Consiliul Național al acestuia făceau parte comuniștii Gheorghe Gheorghiu - Dej, Lucrețiu Pătrășcanu, Vasile Luca; Nicolae Bagdasar, Gheorghe Vlădescu Răcoasa și Simion Stoilov, din partea Uniunii Patrioților; Chivu Stoica, reprezentând Sindicatele Unite; Constantin Titel Petrescu, reprezentantul Partidului Social Democrat.
- 13 octombrie 1944 - delegația Frontului Național Democratic a fost primită în audiență de regele Mihai I, Gheorghe Vlădescu - Răcoasa reprezentând Uniunea Patrioților.

- 27 octombrie 1944 - miting la Călărași, Gheorghe Vlădescu - Răcoasa, din partea Frontului Național Democrat, apreciind în mod imperativ că *„O Românie nouă trebuie realizată cu orice preț"*.

- 4 noiembrie 1944 - prin Decret regal nr. 2150/1944 Gheorghe Vlădescu - Răcoasa a fost numit Ministru secretar de stat la Departamentul Minorităților.

- 6 noiembrie 1944 - prin Decret regal se înființează Ministerul Naționalităților.

- 7 noiembrie 1944 - a făcut parte din prezidiul oficial pentru sărbătorirea M.R.S.O. alături de Ana Pauker, Gheorghe Gheorghiu - Dej, Petru Groza, Lucrețiu Pătrășcanu, Chivu Stoica, Constantin Pârvulescu.

- 12 noiembrie 1944 - Adunarea Generală de înființare a A.R.L.U.S., președinte fiind Constantin I. Parhon; Gheorghe Nicolau, Dumitru Bagdasar; Dimitrie Gusti, Simion Stoilov au fost aleși vicepreședinți; ca membrii au aderat Gheorghe Vlădescu-Răcoasa, Petre Constantinescu - Iași, Nicolae Cocea, ș.a.

- 14 noiembrie 1944 - Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a participat și a ținut un discurs fulminant la întrunirea de constituire a Sindicatelor salariaților publici.

- 2 decembrie 1944 – la recepția organizată de A.R.L.U.S. în cinstea lui Andrei Ianuarievici Vîșinski e semnalată și prezența lui Gheorghe Vlădescu-Răcoasa.

- 5 decembrie 1944 - a ținut o conferință la Radio pe teme constituționale.

- 6 decembrie 1944 - a fost investit guvernul generalului Nicolae Rădescu; Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a păstrat portofoliul de ministru al Naționalităților minoritare până pe 28 februarie 1945 când a căzut guvernul.

- 31 ianuarie 1945 a participat din partea Uniunii Patrioților la ședința Consiliului Frontului Național Democratic ce avea pe ordinea de zi organizarea de activități având drept miză răsturnarea Guvernului Rădescu și instituirea unui guvern al Frontului Național Democrat.

- 7 februarie 1945 - semnează alături de Lucrețiu Pătrășcanu, ministrul Justiției, Nicolae Rădescu, ministrul Afacerilor Interne, Ștefan Voitec, ministrul Educației Naționale, Gheorghe Popp, ministrul Cultelor, Decretul privind Statutul Minorităților în Monitorul Oficial.

- 10 februarie 1945 - conferință de presă referitoare la Statutul Naționalităților Minoritare, precizând că a întâmpinat dificultăți nu doar în organizarea ministerului.

- 24 februarie 1945 - protest al miniștrilor Frontul Național Democrat - Petru Groza, Gheorghiu - Dej, Ștefan Voitec, Gheorghe Vlădescu-Răcoasa reproșau generalului Nicolae Rădescu că a atacat cu salve de mitralieră populația ce manifesta în București .

- 25 februarie 1945 - la Giurgiu miting unde peste 8000 de persoane au cerut guvern Frontul Național Democrat; Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a fost prezent.

- 6 martie 1945 - numit subsecretar de stat la Secretariatul de Stat al Naționalităților până pe 29 noiembrie 1946 când a demisionat.

- 11 martie 1945 - la Brașov a fost sărbătorit actul politic prin care Ardealul de Nord a trecut în

administrația românească. Cuvântarea lui Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a fost reprodusă în ziarele vremii.

- 29 martie 1945 - la radio a ţinut o cuvântare inaugurând „*Ora naţionalităţilor*"

- 5 aprilie 1945 - a fost ales preşedintele de onoare al Uniunii Patriotice a Spaniolilor Republicani din România.

- 13 aprilie 1945 - pe front împreună cu Ministrul de război Vasile Răşcanu, vizitează trupele române, elogiate de comandanţii sovietici, unul dintre aceştia fiind mareşalul Malinovschi.

- 13 mai 1945 – a participat la Congresul Uniunii Populare Maghiare.

- 15 mai 1945 – a fost ales membru al Comitetului Sindicatului Profesorilor Universitari.

- 2 iunie 1945 - întruniri ale Uniunii Patrioţilor din Bucureşti, în cadrul cărora s-a cerut sancţionarea aspră a ziariştilor „*vinovaţi de dezastrul ţării*"; şi Gheorghe Vlădescu-Răcoasa a luat atitudine.

- 20 iunie 1945 - manifestarea de prietenie dintre popoarele român şi maghiar cu Mihail Farkaş, membru al Biroului Politic al C. C. al P. C. Ungar. A primit vizita domnului Grulovici, reprezentant al guvernului Iosip Broz Tito.

- 1 - 2 iulie 1945 – Conferinţa pe ţară a Uniunii Patrioţilor. Gheorghe Vlădescu – Răcoasa prezintă în prima zi, secţiunea I, Ardealul. A doua zi a fost organizată la Senat şedinţa festivă în cadrul căreia a luat cuvântul în calitate de ministru al Naţionalităţilor.

- 11 iulie 1945 - primeşte o delegaţie a Biserici Lipoveneşti condusă de I.P.S.S. mitropolitul Tihon.

- 20 iulie 1945 - a participat în Sala Tronului la solemnitatea decorării Regelui Mihai cu Ordinul „*Victoria*", cel mai înaltă distincţie sovietică.

- 17 august 1945 - a fost decorat de Regele Mihai cu ordinul „*Coroana României*" în grad de Mare Ofițer.
- 21 august 1945 - i-a fost atribuit titlul de „*Cetățean de onoare*" al orașului Tulcea.

- 7 noiembrie 1945 - cu regele și cu membrii ai Guvernului a participat la recepția organizată de Ambasada U. S. din România prilejuită de a 28 - a aniversare a M.R.S.O.

- 10 noiembrie 1945 - a ținut conferința „*Naționalismul și prietenia între popoare*" în cadrul Cercului de studii al învățătorilor democrați.

- 11 noiembrie 1945 - a fost reales membru în Consiliul General al A.R.L.U.S.

- 29 noiembrie 1945 - la cinema Scala, ședință Festivă cu prilejul a 25 de ani de la proclamarea Armeniei Sovietice. În prezidiul de onoare alături de rege, Petru Groza ș.a.. Gheorghe Vlădescu - Răcoasa, ministrul naționalităților a vorbit în numele Guvernului Român.

- 8 - 10 ianuarie 1946 - Congresul Uniunii Patrioților s-a transformat în Congresul de constituire a Partidului Național Popular; Gheorghe Vlădescu - Răcoasa a prezentat proiectul de program al noului partid. A fost ales vicepreședinte în Biroul Executiv al partidului alături de Dumitru Bagdasar și Andrei Oțetea. Întreprinde numeroase întâlniri preelectorale în vederea alegerilor din 1946.

- 1 aprilie 1946 - a fost transferat de la Facultatea de Litere și Filosofie la Facultatea de Cooperație.
- 23 iunie 1946 – a participat la Congresul județean de la Focșani al Partidului Național Popular.

- A elaborat un material referitor la Statutul Naționalităților Conlocuitoare din România pentru Conferința de Pace de la Paris.

- 9 septembrie 1946 - a participat la Conferința pe țară a învățătorilor din Partidul Național Popular.

- 16 septembrie 1946 a ținut un discurs la întrunirea Blocului Partidelor Democratice de la Focșani.

- 26 septembrie 1946 - a devenit președinte al Partidului Național Popular.

- 2 noiembrie 1946 - la Adjud, Gheorghe Vlădescu - Răcoasa a omagiat pe regele Mihai I pentru actul de la 23 August 1944.

- 3 noiembrie 1946 - Gheorghe Vlădescu - Răcoasa a fost prezent la solemnitatea de înmânare a titlurilor de proprietate celor 12 000 de plugari din județul Putna.

- 19 noiembrie 1946 - a fost ales deputat al Partidul Național Popular în Marea Adunare Națională pentru județul Putna pe listele Blocului Partidelor Democratice.

- 29 noiembrie 1946 - a demisionat din guvern. Pe 8 decembrie 1946 a anunțat retragerea partidului din Guvern dar rămânerea formațiunii politice în Blocul Partidelor Democratice.

- 4 ianuarie 1947 - a prezidat ședința Biroului Executiv al Partidului Național Popular.

- 25 martie 1947 - în cadrul ședinței plenare a Comitetului Central al Partidului Național Popular, ce avea sediul central pe bd. Lascăr Catargiu, nr. 8 din București, a fost ales în funcția de președinte al partidului la propunerea profesorului Petre Constantinescu – Iași.

- 25 - 27 iulie 1947 - la invitația organizației județene Putna a Partidului Național Popular, a efectuat o vizită în regiune, însoțit fiind de Florica Bagdasar, ministrul Sănătății și de Traian Săvulescu, ministrul Agriculturii și Domeniilor.

- 4 noiembrie 1947 - prin decret regal, a fost numit ambasador al României în Uniunea Sovietică, exercitând funcția până pe 8 octombrie 1949; în același timp a fost și reprezentantul diplomatic al României în Finlanda.

- 26 decembrie 1947 - primit fiind la Kremlin de Preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem, Nicolae Svernik, Gheorghe Vlădescu – Răcoasa a prezentat scrisorile de acreditare.

- 14 ianuarie 1948 - a întâmpinat la Moscova Delegaţia economică română.

- 8 aprilie 1948 - a fost ales membru în Comisia Marii Adunări Naţionale pentru examinarea proiectului de Constituţie al Republici Populare Române.

- 10 aprilie 1948 - discurs remarcabil la votarea în Marea Adunare Naţională a proiectului de Constituţie.

- 13 aprilie 1948 - a prezidat şedinţa Grupării comercianţilor din Partidul Naţional Popular.

- 10 mai 1948 - a fost distins cu ordinul „*Steaua Republicii Populare Române*", clasa a II – a.

- 19 iulie 1948 - a organizat o recepţie la Ambasada României în onoarea Î.P.S.S. Patriarh Justinian Marina.

- 23 ianuarie 1949 - a depus o coroană de flori cu ocazia comemorării a 25 de ani de la moartea „*marelui erou sovietic*".

- 6 februarie 1949 - s-a considerat oportună autodizolvarea Partidul Naţional Popular în cadrul şedinţei plenare a Comitetului Central. Deputaţii partidului au rămas în Marea Adunare Naţională în calitate de membrii neafiliaţi.

- 18 februarie 1949 - ziarul „*Naţiunea*" al Partidului Naţional Popular şi-a încetat apariţia.

- 8 octombrie 1949 - s-a încheiat activitatea de ambasador; începând cu această dată a fost încadrat la Ministerul Învăţământului Public.

- 1 septembrie 1950 - Decan al Facultăţii de Cooperaţie din cadrul Institutului de Ştiinţe Economice şi Planificare din Bucureşti.

- 1951 - rector al Institutului de Studii Economice din Bucureşti, profesor al Facultăţii de Cooperaţie, şi cercetător principal al Academiei Republicii Populare Române, Secţia Juridică.

- 16 Decembrie 1952 – a fost numit director al Bibliotecii Centrale Universitare din Bucureşti, Decizia 47706, funcţie pe care a deţinut-o până pe data de 10 septembrie 1956.
- 26 decembrie 1957 - a conferenţiat pe tema „*Istoricul înlăturării monarhiei şi proclamării Republicii*".

- 1957 - 1963 - director ştiinţific la Biblioteca Academiei Republicii Populare Române.
- 1960 - 1963 - membru al Comitetului de redacţie al revistei „*Studii şi cercetări de bibliologie*".

- 1969 - membru titular al Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice.

- 4 mai 1971 - prin Decretul nr. 57 i s-a conferit Ordinul „*Tudor Vladimirescu*" clasa I.

- 14 septembrie 1975 – a decedat soţia, Margareta Popescu, înmormântată fiind la cimitirul „*Sfânta Vineri*" din Bucureşti.

- 7 mai 1981 - prin Decretul nr. 95 privind conferirea unor distincţii ale Republicii Socialiste România, i s-a conferit Ordinul „*Apărarea Patriei*", clasa I.

- 17 decembrie 1989 - a decedat la 94 de ani în locuinţa din str. Dr. Iuliu Baraschi, Bucureşti; a fost incinerat pe 21 decembrie la Crematoriul „*Cenuşa*" urna funerară fiind depusă în cimitirul bisericii „*Sfinţii Voievozi*" din satul Răcoasa.

- 2002 - a decedat Justinian Vlădescu, arhitect, căsătorit cu Beatrice Vlădescu, cu ultimul domiciliu pe strada Sf. Constantin, nr. 2 A, Bucureşti, sector I, cod 010218. Nu au avut descendenţi, înmormântat fiind la Sărata Monteoru, judeţul Buzău.

- 16 septembrie 2010 - la 88 de ani a decedat fiica lui Gheorghe Vlădescu-Răcoasa, Mioara

Vlădescu - Răcoasa, căsătorită Bourquin.

Volume

- „*La sociologie en Roumanie*", Paris, 1929, 22 pp;
- „*Naşterea şi Ideologia Organizaţiei Internaţionale a Muncii*", Bucureşti, 1931, 171 pp;
- „*Viaţa, personalitatea şi opera profesorului Constantin Rădulescu-Motru*", Bucureşti, 1932, 65 pp;
- „*Activitatea Organizaţiei Internaţionale a Muncii în anii 1930, 1931, 1932*", Bucureşti, Institutul Social Român, 1933, 100 pp;
- „*Le statut personnel des ressortissants des Etats balkaniques. Rapport*", Bucharest, 1932, 67 pp;
- „*L' institut Social Roumain*", 102 pp;
- „*Profesorul Dimitrie Gusti. Viaţa opera şi personalitatea lui*", Bucureşti, 1937, 38 pp;
- „*Dimitrie Gusti şi Şcoala Sociologică de la Bucureşti*", 1937, în colaborare cu Mircea Vulcănescu şi cu Traian Herseni;
- „*Schiţa unei sociologii juridice*", Bucureşti 1942, 21 pp;
- „*Schiţă istorică a sociologiei în România*" ;
- „*Politica şi dreptul în Renaştere*".

Studii şi articole

- Comunicări, Conferinţe, Evocări, Comemorări, Prefeţe, Bibliografii, Interviuri – câteva sute!!!